

ରଙ୍ଗନ ବନ୍ଦେୟପାଧ୍ୟାୟ
ନିଶିପାଳନ

ପଟ୍ଟୁଯେର ଶୁରୁ, ତବୁ ଶୀତର ପ୍ରକୋପ କମେ
ହଠାତ୍ ବସନ୍ତ ଯେନ ଚାଁଦେର ଏ-ପିଠେ ଆଜ
ନିଶିଥେର ବାଁଶି ଏକା ବାଜେ ନା ଟ୍ରେନେର ଦୂରେ,
ପାହାରାୟ ଥେକେ ଆରୋ ବିଜନ ମେ ହଲ କ୍ରମେ ।

ଶବ୍ଦ ନିଯେ ଏ - ରଜନୀ ଜେଗେଛେ କୀ ଏକ ଅମେ
କ୍ରିଙ୍ଗେନଥେମାମେ ମେ କି ପେତେ ଚାଯ ଗନ୍ଧରାଜ
ଆକାଶ - ପୃଥିବୀ ଚୁପ, ବିଡ଼ାଲାଇ ତୋ ଭବଦୁରେ,
ଝାତୁସନ୍ଧି ଚିନେ ଆସେ କାଳପୁରୁଷେରା କ୍ରମେ ।

ଜାନି, ଏଇ କ୍ରମ୍ବସୀର ବିନିମୟେ ଏତକାଳ
ଅଧର୍ମଣ ହରେ ଆଛେ ଶବ୍ଦ ଆର ଅମରତା,
ଧୂବକ ନା ଧରେ ସ୍ଵତ୍ର ହୟ ନା ଯେ ସମାଧାନ ।

ତେମନାଇ ଭାବେର ଘରେ ଯାପନେର କଥକତା
ନା ଏଲେ ଲୋକେର ମନେ ଜମା ହୟ ପ୍ରକାଶବାନ,
ସଖନ ପଟ୍ଟୁ ମାନେ ନବାନ୍ନେର ଶୀତକାଳ ।

ନିଶିଥଲିପିର କାହେ ଆମାଦେର ଆୟୁକ୍ଳାଳ
ଭିକ୍ଷା ଚାଯ ଦିଜାତ୍ର ବା ଧବନିମୟ ଜାଗରଣ,
ମର୍ମେ ଲେଖେ ଲିପିଣ୍ଡି ଯକ୍ଷକ୍ଷାତ୍ତୁ ଆମରଣ ।

ସଞ୍ଚିଳନ

କଥା କଓ କଥା କଓ ବଲେ ପାଖି ସମର୍ଥନ
ଜାନିଯେଛେ ଦୂରଭାସେ । ଆର ଆମି ଚୁପ୍ତକେର
ପ୍ରହଣ - କ୍ଷମତା ବୁଝେ ବିସ୍ମିତ ହେଁଛି ଆରୋ,
ଅପରାହ୍ନ ହେଁଛିଲ ସେଇଦିନ ବୃଷ୍ଟିନାତ ।

ଚନ୍ମମତି ସମଯେର ଗଭୀରେ ଯେ ଅନାୟାୟ
ସମ୍ପର୍କ - କୁସୁମ ଥାକେ, ହୟତୋ ମେଦିନ ତାରଓ
ଗନ୍ଧ ଛିଲ କିଛୁ ବେଶି --- ଆମିଓ ପୋରେଛି ଟେର,
ଶୂନ୍ୟପ୍ରାଣେ ଜାଗେ ସେଇ କବେକାର ପ୍ରଭଞ୍ଜନ ।

ବଚନେର ତୀର ଘେଁଷେ ଘୁରେ ଘୁରେ ଏତକାଳ
କାଟିଯେଛି ମୌନବେଳା, ଅଥଚ ଧରେଛେ କଲି----
ଆମାରାଇ ଆହ୍ଵାର ଯେନ ଲୁଣ୍ପରାୟ ବିକଶନ,

ପରୋକ୍ଷ ଯେ ଆଗନ୍ତୁକ କରେଛିଲ ଆକର୍ଷଣ,
ତାରାଇ ଜନ୍ୟ ନିଜେକେଓ ଆୟୁଷ୍ମାନ ହେ ବଲି,
ଆମାର ଶୋଣିତ ଉଷ୍ଣ କରେ ତାରାଇ ରୌଦ୍ରଜାଳ ।